

DANIEL DEFOE

Življenje

IN ČUDOVITE PRIGODE POMORŠČAKA

Robinzona Kruzoa

(Nadaljevanje)

Vendar, vseh petnajst let daj slej nisem na otoku odkril človeških sledov. To pomeni, da divjaki, četudi tukaj pristajajo, nikdar dolgo ne ostajajo. Če se jim do teh dob ni zazdelo, da bi se kaj več pomudili tukaj, je pač verjetno, da ostane tako tudi naprej.

Nevarnost, ki mi grozi, je torej edina, da bi se morda srečal z njimi v času, ko obiskujejo otok. Sploh pa to ni verjetno, ker divjaki nimajo tukaj kaj delati, a če prihajajo sem, se tudi takoj vračajo. In četudi bi prišli, pristajajo vedno na onem koncu otoka, ki je najdlje od mojega doma. Ker silno redko hodim tam, se mi jih ni bati, na vsak način bo treba poskrbeti za pribežališče, če bi zopet prišli.

Sedaj sem se začel bridko kesati, zakaj sem ob širjenju svoje dupline napravil stranski hodnik. Po dolgem razmišljanju sem sklenil napraviti okoli svojega selišča še eno ogrado v taki razdalji, da bo vhod v novi ogradi.

Sicer pa mi novega zidu ni bilo treba, ker je dvojna vrsta drevoja, ki sem ga bil zasadil pred dvajsetimi leti okoli stare ograde, bila zanesljiva zaščita. Drevje je namreč bilo tako gosto zasajeno in se je toliko razbohotilo, da je bilo treba samo še zabiti kak hloč kje vmes. Potem bi ne bilo nobene vrzeli več. Tako sem tudi storil.

Sedaj je moja trdnjava imela dve steni. A še nisem nehal delati. Ves prostor za zunanjo steno sem zasadil s takim drevjem; bilo je vrbi podobno. Vse se je prijelo in tisoč mladik. Med tem gajem in ozidjem pa sem pustil dovolj prostora, da bi mogel sovražnika že zdaleč zapaziti; če bi ne bil tako previden, bi se mi mogel, skrit v gošči, prikristi tik pod steno.

Čez dve leti je okoli mojega domovja že zelenela mlada gošča, a po petih ali šestih letih sem bil v neprodni šumi, nasad je namreč res čudovito hitro rasel. Noben človek, bodi divjak ali belec, bi ne mogel slutiti, da se v tej goščavi skriva dom. Prehoda skozi šumo nisem pustil in preseke pozneje nisem napravil. Za vhod in izhod sem pristavil k hribu dolgo lestvo. Brez lestve bi ne mogel nihče do mene.

Toliko hudega dela sem si na prtil samo zato, ker se mi je zazdelo, da mi preti nevarnost! Ži-več toliko let daleč od ljudi, sem se samotar odvalil človeške družbe, in ljudje so se mi zazdeli strašnejši od tigrov in leopardov.

SEDEMNAJSTO POGLAVJE
Robinzon se prepriča
o ljudjožerih

Dve leti sta minili od dneva, ko sem bil videl na pesku sled človeške noge, a prejšnji mir se mi ni vrnil. Moje mirno življenje se je nehalo. Kdor je dolgo let živel v večnem strahu, razume, kako mučno in žalostno je postalo moje življenje.

Nekoč sem v svojih blodnjah po otoku pribredel do zahodnega konca in zlezal na hrib pred obalo. In zazdelo se mi je, da videm daleč na morju čoln.

"Oči mi že zopet nagajo," sem pomislil. "Saj vendar vsa ta leta, ko sem dan za dnevom gledal na morje, nikdar nisem videl čolna."

Škoda, da nisem imel s seboj daljnogleda. Imel sem jih več; našel sem jih v enem izmed kovčkov, ki sem jih bil vzel z ladje. Žal mi je bilo, da sem instru-

ment pustil doma. Nisem mogel razložiti, je li bila to ladja ali ne, a sem vendar gledal in napenjal oči, da so me že bolele. Na poti s hriba k obali nisem ničesar več videl, da še danes ne vem, kaj je bilo ono tistikrat. Nisem več razmišljal o tem, a daljnogled sem potem vedno jemal na pot.

Prišedši na obrežje — rekel sem že, da na tem koncu še nikdar nisem bil — sem se prepiral, da sledovi človeških nog le niso na mojem otoku taka redkost, kakor se mi je vsa leta zdelo. Da, prepiral sem se, da bi, če bi se ne naselili na vzhodnem delu otoka, kjer čolnici divjakov niso nikoli pristajali, že davno vedel, da divjaki pogosto bivajo tukaj in da zahodno obrežje uporabljajo ne samo za stalno bivališče, temveč tudi za zbirališče, kjer ubijajo in žre ljudi!

To, kar sem videl po prihodu s hriba na obalo, me je pretreslo. Vse okoli je bilo nastlano s človeškimi kostmi: lobanjami, ogroddi, golenicami, ključnicami in drugim.

Ne morem izraziti, kakšna groza me je spreletela ob pogledu na to!

Vedel sem, da se divja plemena vedno bojujejo med seboj. Včasih se spoprimajo čolni na morju.

"Po vsakem boju," sem si mislil, "spravljajo zmagovalci svoje ujetnike sem, tukaj pa jih po svoji nečloveški šegi ubijajo in jedo, saj so vsi kanibal!"

Ne daleč proč sem zagledal okroglo planico, na kateri so bili ostanki grmade! Tukaj so najbrž sedele te zverine ko so žrle trupla svojih soljudi.

Strašni prizor me je tako prevzel, da sem prvi čas pozabil na nevarnost, v katero sem bil zašel, ker sem zabredel na ta konec. Gnev zaradi teh zverstev mi je pregnal strah.

Neredko sem že slišal o taki surovosti, a sam je dotlej še nisem bil videl. Z gnusom sem se obrnil, obšla me je slabost. Zdelo se mi je, da zdaj zdaj padem. Ko mi je odleglo, sem začutil, da tukaj ne morem ostati. Zbežal sem na hrib in po drugi strani proti domu.

Zahodno obrežje je bilo že daleč za menoj, jaz pa sem še vedno bil čisto izgubljen in brez moči. Nazadnje sem se nekje ustavil in začel zbirati misli. Ti nesrečni ljudje torej nikdar ne prihajajo na otok po plen. Vse kaže, da jim ni sile; a tudi mislijo menda, da bi tu ničesar ne našli.

Ne more biti dvoma, da so že večkrat bili v gozdovju mojega otoka, a gotovo niso našli ničesar, kar bi jim bilo za rabo.

Treba je torej samo previdnosti. Če sem preživel tukaj osemnajst let, ne da bi doslej našel človeške sledove, bom pač še enkrat osemnajst brez srečanja z divjaki, razen če se sam slučajno zaletim vanje. Take slučajnosti pa se ni bati, ker moja edina skrb odslej bo, da čim bolj zakrijem vsa znamenja svoje prisotnosti na otoku.

Drugače je seveda, če bi se na otok prikazali Evropejci, res kulturni ljudje, ki so vedno pripravljene za pomoč bližnjemu, ki je v sili. Na tako srečo pa nisem smel niti misliti.

(Dalje prihodnjik)

Oglašajte v . . .
Enakopravnosti

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrta naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je umrla v cvetoči mladosti naša ljubljena soproga, hčerka in sestra

1922

1953

JOSEPHINE JEAN KRAINZ

rojena ROTAR

Zatisnila je svoje mile oči dne 21. januarja 1953.

Pogreb se je vršil dne 24. januarja iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi v cerkev Marije Vnebovze na Holmes Ave. ter od tam po opravljeni slovesni zadušnici in cerkvenih obredih na Calvary pokopališče, sekcija 78, kjer smo jo položili v prezgodnji grob k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnica je bila rojena 24. februarja 1922 leta v Clevelandu, Ohio. Bila je članica društva Mir št. 142 S. N. P. J., društva Ilirska vila št. 173 A. B. Z. in društva Združene Slovenke št. 23 S. D. Z.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja k njeni krsti. Ta dokaz vaše ljubezni napram nam je bil v veliko tolažbo v dneh smrti. Našo zahvalo naj sprejmejo sledeči: Starši Jack in Frances Rotar, Mrs. Frances Krainz, Mr. in Mrs. Joseph Walland, Mr. in Mrs. Edward Perko, Mr. in Mrs. Stanley Fiediga, Mr. in Mrs. Jack Rotar, Mr. in Mrs. Chas. Lavrich, Mr. in Mrs. Metro Bezik, Mr. in Mrs. Frank Krane, Mr. in Mrs. Michael Krainz, Mr. in Mrs. Andrew F. Krainz st., nečaki in nečakinje: Jack in Pam, Johnny, Sally, Jimmy in Joey, Peggy in Dorothy, Mary Lynne in Patty Ann, Frank ml., Jimmy, Mark in Linda Sue; Mr. in Mrs. Stan Spilar, Mrs. Josephine Spilar in Violet, Mr. in Mrs. John Chapero, Mr. in Mrs. Frank Zito, družina F. Koncek, Mr. in Mrs. Jules Avore, Mr. in Mrs. Anton Tavzel, Mr. in Mrs. Harvey Mlachak, Mr. in Mrs. Frank Berzin, Mr. in Mrs. Max Rosen, Mr. in Mrs. Herman Rosen, Richman Brothers Boys & Girls—Pants Shop No. 2, Mr. in Mrs. John Hrvatin, Mr. in Mrs. Ed. Hrvatin, društvo Mir št. 142 S. N. P. J., društvo Ilirska Vila št. 173 A. B. Z., društvo Združene Slovenke št. 23 S. D. Z., Euclid Vets. S. & B. Construction, Mr. in Mrs. F. Krasovetz in hči, Mr. in Mrs. Jack Sorc, Mr. in Mrs. Don Shirk, Mr. in Mrs. John Rotar st., Mr. in Mrs. John Rotar ml., Mr. in Mrs. Albert Rotar, Mr. in Mrs. Matt Baraga, Mr. in Mrs. Edwin A. Baraga, Mr. in Mrs. Joseph Siskovich, Stanley in Mary Dolenc, Mike in Margie Krainz, Miss Ann Newman, Mr. in Mrs. F. Kotula in družina, Mr. in Mrs. Joseph Rudolph, Viola Krebel, mati in Eleanor, Mr. in Mrs. Matt Pasquale, Mr. in Mrs. John Fiediga, Mr. in Mrs. F. Walland, Mr. in Mrs. F. Melocik in družina, Mr. in Mrs. F. Kurnik, Mr. in Mrs. B. Sneller in družina, Jay Bora, Frank in Johnny Smrtnik, Mr. Bill Wittlinger, Miss Angie Blosser, Mr. in Mrs. Frank Prele, Mr. in Mrs. James Jones, Mr. in Mrs. John Balzer, Mrs. Yurkovich, Mrs. Dobrinčič, Mr. in Mrs. Robert Brown, Mr. in Mrs. P. Silbert, Mr. in Mrs. H. Patfield, Mr. in Mrs. B. Kliss, Mr. in Mrs. M. Sorc, Mr. in Mrs. Murray Hudgeon, Mr. in Mrs. Ed. Debenjak, Mr. in Mrs. F. Gacnik ml., Mr. in Mrs. C. Vesel, Mr. in Mrs. L. Vesel, Mr. in Mrs. Peter Latkovich, Mr. in Mrs. A. Laban, Mr. in Mrs. A. Greitzer, Mr. in Mrs. M. Jacobson, Mr. in Mrs. M. J. Rosenblatts, Mr. in Mrs. S. Fingerhut, Mr. in Mrs. R. Rosenberg, Mr. in Mrs. C. H. Stall, Mr. in Mrs. J. Routman, Mr. in Mrs. M. Stern, Mr. in Mrs. W. R. Devor, Mr. in Mrs. E. Wolf, Mr. in Mrs. L. Brodsky, Mr. in Mrs. P. Nobilio, Mr. in Mrs. A. Abramson, Mr. in Mrs. N. Paradise, Mr. in Mrs. T. Mercadante, Mr. in Mrs. S. Smith, Mr. in Mrs. Hyman Smith, Mr. in Mrs. H. Nash.

Dalje srčna hvala vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnice. Bog vam plačaj! Darovali so sledeči: Mrs. Mary Anslovar, Mrs. Victor Brnat ml., Mr. in Mrs. John Braddock, Mr. in Mrs. Joseph Burja, Mr. in Mrs. John Beras, St. Joseph's godba, Mr. in Mrs. Barnes, Mr. in Mrs. Mosovsky, Mr. in Mrs. Chas. A. Bezik, Mr. in Mrs. Anton Baraga, Mr. in Mrs. Jack Baraga, Mr. in Mrs. John Burja, Mr. in Mrs. Frank Becay, Mr. in Mrs. Joseph Berus, Mr. in Mrs. Wm. Champa, Mr. Frank Christy, Mrs. Edwin Diskowsky, Mr. in Mrs. Anthony Erjavec, Mr. Joseph Fiediga, Mr. in Mrs. Frank Ferra, Mr. in Mrs. J. Frantz, Mr. in Mrs. J. Gross, Mr. in Mrs. L. Grmovšek, Mr. in Mrs. F. Ivancic v Bradenton, Fla., Mr. in Mrs. J. Koncilijs, Mrs. Kozely in Kozely dekleta, Mrs. Anna Grajzar, Mr. in Mrs. F. Grill in Angie, Stannie in Eddie Gorenc, Mr. in Mrs. Ray Iarussi, Kastelic dekleta (Alice, Josie in Dot), Mr. in Mrs. Michael Krainz, Mr. in Mrs. Joseph Krall, Ann in Jimmy Krainz, Mr. in Mrs. Michael A. Krainz, Mr. John Kozel, Mr. in Mrs. Louis Krainz, Mrs. Mary Krainz, Mr. in Mrs. F. Kuret ml., Mr. in Mrs. F. Lavrich, Mr. in Mrs. John Lavrich, Mr. Steve Meyak, Mrs. R. J. Magayna, Mr. in Mrs. Rudy Nainigar, Mr. in Mrs. Phil Nainigar, Mrs. Mary Nainigar, Mr. in Mrs. H. Eberl ter Mr. in Mrs. F. Oblack, Mrs. Mary Princ in hčere, Mr. Louis Novak, Mrs. Sophie Odds, Mr. in Mrs.

L. Opalek, Mr. in Mrs. C. Tercek, Mrs. Margaret Porenta, Mr. in Mrs. George Pular, Mr. in Mrs. R. Poje, Miss Winnie Perme, Mr. in Mrs. Mark Romaniuk, Mr. in Mrs. Jos. Rudolph, Mrs. Mary Spilar, Mrs. Louis Spilar, Mr. in Mrs. A. Strukel, Mrs. Geo. Strekal, Mr. in Mrs. T. Sustaršič, Mr. in Mrs. Jos. Sauric ml., Mrs. Jennie Sulen Schultz, Mr. in Mrs. Ted Skebe, Mrs. Angela Strmole, Mrs. Ursula Strmole, Mrs. Frances Sauric, Mr. in Mrs. F. Supanick, Mrs. Rusnov in družina, družina Smoli, Mr. in Mrs. F. Tomazic, Mrs. Matilda Thomas, Mrs. Mary Strekal, Mr. in Mrs. A. Tomazic, Mr. in Mrs. J. Walland, Mr. in Mrs. L. Vanjo, Mrs. Steve Zdravje, Miss Josephine Zugis, Mr. in Mrs. A. Zagar, Mr. in Mrs. F. Supancic in sin, Mr. in Mrs. F. Znidar, Mr. in Mrs. Jos. Zorko, Mrs. Mitzi Yeray Martinčič, Mr. in Mrs. Otto Zimmerman, Mr. in Mrs. Anton Zigman, Mr. in Mrs. F. Supancic in sin, Mr. in Mrs. Louis F. Zager, Mr. V. J. Wilson, Jack Klun Realtors Bowling Team, Mr. in Mrs. Michael Krainz, Mrs. Mary Krainz, Mr. in Mrs. A. Zaller, Mr. in Mrs. J. Mihelich, Mr. in Mrs. A. Husare, Mr. in Mrs. J. Kremzar, Mr. in Mrs. G. Yadrich, Helen Appicella, Margie Vadnal, Ann Golincac, Pat Legan in Marie Svruga, Mary Fende, Nettie Streetz, Marie Beebe, Anne Gruden, Mary Mesnik, Agnes Wassil, Helen Progar, Betty Dolinsky in Genevieve Wrobal.

Našo zahvalo izrekamo vsem darovalcem za društvo za zatiranje strašne bolezni raka (Cancer Society), in to sledečim: Mr. in Mrs. Max Kobal ml., Mr. in Mrs. Frank Jagodnik st., Mr. in Mrs. Frank A. Fortuna, Mr. in Mrs. Vincent Fortuna, Mr. Gus Fortuna, Mr. in Mrs. Philip Perko, Mr. in Mrs. Rudy Perko, Mr. in Mrs. Andrew Fende, Mrs. Wm. Bradach, Mr. in Mrs. A. Gianfagna, Mr. in Mrs. Joseph Mersek in sinovi, Mr. in Mrs. F. Chukayne, Mr. in Mrs. F. Kuret, Mr. in Mrs. Michael Matuch, Bryant Heater Girls, Richman Girls—No. 1, Richman Girls—No. 2, Mrs. Julia Barbič, Mr. in Mrs. J. Kapel in Vida, Mr. in Mrs. T. Stefančič, Messrs. Ed & Bill Solomon, Mr. in Mrs. P. Nobilio, Mr. in Mrs. N. Paradise, Frances in Mary Slosar, Mr. Karl Erzen ter Prijatelj.

Globoko zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so dali brezplačno svoje avtomobile v poslugo za spremstvo pri pogrebu, in sicer: Mr. in Mrs. Frank Mihčic, Mr. in Mrs. Joseph Sauric, Mr. in Mrs. Metro Bezik, Mr. in Mrs. John Fiediga, Mr. in Mrs. Jules Avore, Mr. in Mrs. Michael Matuch, Mr. in Mrs. Otto Zimmerman, Mr. in Mrs. Edwin A. Baraga, Mr. in Mrs. Frank Krasovetz, Mr. in Mrs. John Rotar ml., Mr. in Mrs. Albert Rotar, Mr. in Mrs. H. Patfield, Mr. in Mrs. H. Anslovar, Mr. in Mrs. M. Krainz, Mr. Frederic C. Lake ter Mr. in Mrs. Albert Hirschak.

Hvala vsem, ki so prišli kropiti pokojno in se posloviti od nje, kakor tudi vsem, ki ste jo sprejeli na njeni zadnji poti na pokopališče.

Zahvalo izrekamo čst. g. Matiju Jäger za opravljene molitve in cerkvene obrede. Hvala nosilec krste in društvenim sobratom za lepe poslovilne besede pokojnici v slovo. Hvala pogrebniemu zavodu Joseph Zele in sinovi za res vzorno voden pogreb in najboljšo poslugo.

Prav posebna zahvala pa naj bo izrečena zdravnikom in bolniškim strežnicam Cleveland Clinic bolnišnice, ki so se tako trudili, da ji rešijo življenje in ji olajšajo trpljenje.

Težko je najti primernih besed, da bi se mogli dovolj zahvaliti vodstvu in sodelavkam v Richman Brothers tovarni. So vsi res, kakor pravi-jo, ena družina. Posebna hvala predsedniku družbe Mr. Richman, ravnatelju Mr. Lewman, Norm Powers, bolničarki "Mac," ki jo je obiskovala, Miss Munsey, Clara Malanowski, Joseph Bish ter George Faulhaber. Vsi ste storili toliko dobrega naši ljubljani pokojnici v njeni bolezni, da morejo storiti to le ljudje, ki imajo blaga srca. Bog vam plačaj vsem stotero!

Tvoj rojstni dan je danes, ljubljena. Rad, kako rad bi Te poljubil in objel. Bila si mi ljubca družica in živela sva srečna in vesela. Pa je prišla kruta bolezen. Angelj smrti je poljubil Tvoje čelo in odnesli so Te v hladni grob. Tvoja duša pa je odšla k večnemu Bogu, da prejme iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si dobrega storila.

Poleg žalujočega soproga Te objokujejo oče, mati, sestre in brat. Zaman so solze, ker šla si tja, odkoder ni povratka. Spominjali se Te bomo vedno z hvaležnostjo v molitvi dokler se ne snidemo enkrat nad zvezdami.

Počivaj v miru v rodni grudi, nepozabna draga ljubljena!

Žalujoci ostali:

JOSEPH, soproga

JACOB in FRANCES ROTAR, oče in mati

MRS. FRANCES WALLAND, MRS. MARY PERKO in MRS. ROSE FIEDIGA, sestre

JACK A. ROTAR, brat

JOSEPH ROTAR, stric

Cleveland, Ohio, dne 24. februarja 1953.